

چکیده

هدف: این مطالعه به منظور تعیین دیدگاه مدیران بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران در زمستان ۱۳۸۰ صورت پذیرفت.

مواد و روش کار: این مطالعه به روش توصیفی از نوع پیمایشی، موردی، مقطعی و تطبیقی است. جامعه پژوهش را بیمارستان های آموزشی-درمانی دانشگاه علوم پزشکی ایران تشکیل می دادند. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه مشتمل بر ۱۹ سؤال که ۲ سؤال باز و ۱۷ سؤال بسته را در بر می گرفت، جمع آوری گردید. پس از طبقه بندی اطلاعات بر مبنای مقیاس لیکرت و نمره دهی به هر مورد، نتایج به صورت جداول توصیفی ارائه گردید.

یافته های پژوهش: میزان پذیرش فن آوری اطلاعات توسط رؤسای بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران متوسط، مدیران متوسط، مدیران پرستاری کم، مسؤولان امور مالی متوسط و مسؤولان مدارک پزشکی متوسط بوده است. در بیمارستان های دارای شبکه، میزان پذیرش رؤسا متوسط، مدیران زیاد، مدیران پرستاری زیاد، مسؤولان امور مالی زیاد و مسؤولان مدارک پزشکی متوسط بوده است.

میزان موافقت کلیه افراد مورد مطالعه با بکارگیری و توسعه فن آوری اطلاعات در بیمارستان خیلی زیاد بوده است.

میزان بکارگیری ابزارهای فن آوری اطلاعات توسط رؤسای بیمارستان متوسط، مدیران متوسط، مدیران پرستاری متوسط، مسؤولان امور مالی به میزان متوسط و مسؤولان مدارک پزشکی به میزان کم بوده است. در بیمارستان های دارای شبکه رایانه ای نیز میزان بکارگیری فن آوری اطلاعات توسط رؤسای بیمارستان ها زیاد، مدیران زیاد، مدیران پرستاری متوسط، رؤسای امور مالی زیاد و مسؤولان مدارک پزشکی زیاد بوده است.

میزان آشنایی رؤسای بیمارستان با فن آوری اطلاعات کم، مدیران بیمارستان متوسط، مدیران پرستاری کم، مسؤولان امور مالی کم و مسؤولان مدارک پزشکی کم بوده است. میزان استفاده رؤسای بیمارستان از اینترنت متوسط، مدیران کم، مدیران پرستاری کم، مسؤولان امور مالی کم و مسؤولان مدارک پزشکی کم بوده است.

نتیجه گیری: یافته های پژوهش حاکی از آنست که مدیران مورد مطالعه در کل نسبت به جایگاه فن آوری اطلاعات در بیمارستان از دیدگاه مثبتی داشته اند. اما به دلیل فقدان آموزش مناسب و فراهم نبودن دسترسی، از فن آوری اطلاعات و ابزارهای آن استفاده نمی کنند.